

ПРОТОКОЛ

№ 42

гр. гр.Мадан, 24.04.2024 г.

РАЙОНЕН СЪД – МАДАН в публично заседание на двадесет и четвърти април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: СЛАВЧО АС. Д.

при участието на секретаря Елка Ст. Алендарова
Сложи за разглеждане докладваното от СЛАВЧО АС. Д. Наказателно дело от общ характер № 20235430200113 по описа за 2023 година.
На именното повикване в 10:30 часа се явиха:

ЗА РАЙОННА ПРОКУРАТУРА СМОЛЯН, ТО - МАДАН - редовно призована, се явява ЗАМ. РАЙОНЕН ПРОКУРОР П. Б..

ПОДСЪДИМИЯТ Д. С. В. – редовно призован, явява се лично и със защитника АДВ.В. Р. – с пълномощно по делото.

ЧАСТНИЯТ ОБВИНИТЕЛ Б. Р. К. – редовно призован, явява се лично и чрез повереника АДВ. В. П. – с пълномощно по делото.

СВИДЕТЕЛЯТ С. З. Н. – редовно призован, явява се лично.

СВИДЕТЕЛЯТ С. Ф. Ш. – редовно призован, явява се лично.

СВИДЕТЕЛЯТ Я. Я. Х. – редовно призован, явява се лично.

СВИДЕТЕЛЯТ Е. Х. Д. – редовно призован, не се явява.

СВИДЕТЕЛЯТ Е. Б. К. – редовно призован, явява се лично.

СВИДЕТЕЛЯТ К. Р. Г. – редовно призован, явява се лично.

СВИДЕТЕЛЯТ С. С. М. – нередовно призован, не се явява. Изпратената призовка до постоянния и настоящ адрес на свидетеля се е върнала в цялост с отбелязване, че същият е в Холандия със семейството си от няколко години, по данни на А. М. – съсед. От изготвена справка е видно, че същият няма регистрирани трудови договори в Република България.

СВИДЕТЕЛЯТ М. З. К. – редовно призован, явява се лично.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ д-р М. К. Б. – редовно призован, не се явява. Постъпила е молба от вещото лице, с която уведомява съда, че поради внезапното му заболяване не може да се яви на делото.

ЗАМ. РАЙОНЕН ПРОКУРОР Б. – Считам, че няма процесуални пречки да се даде ход на делото.

АДВ. П. – Моля да се даде ход на делото.

ЧАСТНИЯТ ОБВИНИТЕЛ Б. К. – Да се гледа делото.

АДВ. Р. – Да се даде ход на делото.

ПОДСЪДИМИЯТ – Да се гледа делото.

СЪДЪТ НАМИРА, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

СНЕ СЕ САМОЛИЧНОСТТА НА ЯВИЛИТЕ СЕ СВИДЕТЕЛИ:

Б. Р. К. – на 40 години, българин, български гражданин, женен, неосъждан, без родство с подсъдимия.

С. З. Н. – на 38 години, българин, български гражданин, неженен, неосъждан, без родство с подсъдимия.

С. Ф. Ш. – на 40 години, българин, български гражданин, неженен, неосъждан, без родство с подсъдимия.

Я. Я. Х. – на 40 години, българин, български гражданин, женен, неосъждан, без родство с подсъдимия.

Е. Б. К. – на 49 години, българин, български гражданин, женен, неосъждан, без родство с подсъдимия.

К. Р. Г. – на 44 години, българин, български гражданин, неженен, неосъждан, без родство с подсъдимия.

М. З. К. – на 55 години, българин, български гражданин, женен, неосъждан, без родство с подсъдимия.

СЪДЪТ РАЗЯСНИ на свидетелите наказателната отговорност по чл.290 НК. Свидетелите обещаха да говорят истината.

Изведоха се свидетелите от залата до разпита им.

ЗАМ.РАЙОНЕН ПРОКУРОР Б. – Няма да правя искания за отводи. Нямам нови доказателствени искания. Да се даде ход на съдебното следствие.

АДВ.П. – Също нямам искания за отводи, както и нямам искания за събиране на нови доказателства. Моля да се даде ход на съдебното следствие.

АДВ. Р. – Също нямам искания за отводи.

ПОДСЪДИМИЯТ В. – Нямам искания за отводи.

СЪДЪТ НАМИРА, че няма процесуални пречки да се открие съдебното следствие, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ОТКРИВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ

ДОКЛАДВА СЕ ДЕЛОТО с основанията за образуване на съдебното производство. Делото е образувано по внесен обвинителен акт на РП Смолян срещу подсъдимия Д. С. В., роден на 11.10.1999 г. в гр. Мадан, българин с българско гражданство, със средно-специално образование, неженен, безработен, студент в гр.София, неосъждан, с ЕГН: *****, за извършено престъпление по чл. 131, ал. 2, пр.IV-то, т.3, вр. чл.130, ал.1 от НК, за това, че на 30.05.2018 год. около 22,35 часа в с. Средногорци, общ. Мадан, обл. Смолян на разклон „Черна“, чрез удар с крак в областта на дясното коляно е причинил на Б. Р. К. от с. В., общ. Р. в качеството му на полицейски орган - изпълняващ със заплата постоянно длъжността „Разузнавач VI степен в група „Криминална полиция“, при Районно управление - Мадан при ОД на МВР - Смолян“, осъществяващ дейност за противодействие на престъпността и опазване на обществения ред, при изпълнение на службата му, с което му причинил лека телесна повреда, изразяваща се в контузия на дясното коляно, разкъсно контузна рана на дясната подбедрица и коляно, охлузване и кръвонасядания на дясната подбедрица и коляно, при което му е било причинено разстройство на здравето извън случаите на чл. 128 и чл. 129 от НК. В качеството на частен обвинител е конституиран Б. Р. К.. По делото не е предявен граждански иск.

ПРЕДОСТАВИ СЕ възможност на прокурора да изложи обстоятелствата, включени в обвинението.

ЗАМ. РАЙОНЕН ПРОКУРОР – Уважаеми г-н Председател,

престъплението е извършено на 30.05.2018 г. в района на разклон „Черна“, землището на с.Средногорци, общ.Мадан, като изпълнителното деяние се изразява в умишлено причиняване на лека телесна повреда на полицейски орган при изпълнение на службата му. Участник в извършената престъпна дейност в качеството на извършител се явява подсъдимият Д. С. В. от гр.Мадан, който чрез нанасяне на удар с крак на 30.05.2018 г. в района на разклон „Черна“, землището на с.Средногорци, общ.Мадан, е причинил лека телесна повреда на полицейския служител от РУ-Мадан - Б. Р. К. от с.В., общ.Р.. Засегнати като обект са обществените отношения, свързани с противоправното и виновно увреждане на здравето на друг човек посредством нарушаване на анатомичната цялост и функцията на тъканите на десния долен крайник при пострадалия К.. Относно личността на извършителя, Д. В. е на 24 години, със средно образование, безработен, неженен и не е осъждан. Извършеното деяние от субективна страна е при наличието на пряк умисъл, като целта и мотивите за извършване на деянието е противоправното увреждане здравето на полицейския служител с цел възпрепятстване възможността на същия да изпълни своите служебни задължения. Събрани са множество гласни и писмени доказателства, както и извършени експертизи, като по отношение на писмените доказателства са налични множество справки, медицински документи, справка за съдимост, характеристична справка, както и протоколи от процесуално-следствените действия. Правната квалификация е престъпление по чл.131, ал.2, пр.4, т.3, вр. чл.130, ал.1 от НК, или това е умишлено причиняване на лека телесна повреда на полицейски орган при изпълнение на службата му.

ПРЕДОСТАВИ СЕ възможност на частния обвинител да изложи обстоятелствата, включени в обвинението.

АДВ. П . – Уважаеми г-н Председател, от името на доверителя си поддържам изцяло така повдигнатото държавно обвинение с всички факти и обстоятелства, изложени в обвинителния акт, а също така изложени и днес от прокурора в изложеното от него становище.

ПРИСТЪПИ СЕ към изслушване на подсъдимия **В.**

ПОДСЪДИМИЯТ В. – Разбирам в какво съм обвинен. Не се признавам за виновен. По-късно искам да се защита, желая да дам обяснения на по-късен етап в производството.

АДВ.Р. – На този етап обвинението не е доказано съобразно събраните доказателства, но основно становище ще взема след изслушване на свидетелите и другите доказателства, събрани по делото.

ПРИСТЪПИ СЕ към разпит на **свидетелят Б. К.:** Работя на длъжност „Разузнавач“ при ОД на МВР-Смолян. На 30.05.2018 г. около 21-21.30 в РУ-Мадан се получи оперативна информация, че лицата Д. В. и С. М. пътуват от гр.Пловдив към гр.Мадан и в себе си държат наркотични вещества. В информацията не беше посочено точно с какво се придвижват. Сформирахме два екипа – единия екип бяхме аз, С. Н. и С. Ш., другият екип бяха Я. Х. и С. Р., като Я. Х. и С. Р. застанаха на изхода на гр.Мадан в посока гр.Златоград, а аз, колегата Н. и Ш. поехме разклон „Черна“, КПП-то. Поради това, че не знаем точно с какво се придвижват, указанията бяха да се спира всеки един автомобил. Около 22.30 часа беше спрян за проверка автобус на фирма П., колегата Н. отиде при водача и каза, че ще бъде извършена проверка на лицата, пътуващи вътре, след което влезнахме в автобуса. На задната седалка бяха лицата Д. В. и С. М.. Казахме им да си вземат багажа, да излезнат от автобуса и, че ще им бъде извършена проверка. След като свалихме лицата, ги запитахме имат ли в себе си наркотични вещества, като само М. отговори с глас, че няма, а Д. В. кимаше с глава. Първо извършихме проверка на М. на него и на багажа като установихме, че в него няма наркотични вещества. След което пристъпихме към проверка на В., като повторно го запитахме държи ли в себе си наркотични вещества, при което той само кимаше, не издаваше глас. Казах на колегата Н., че отнякъде ми мирише на марихуана, след което колегата Н. каза, че в устата най-вероятно е наркотичното вещество. Разпоредихме на Д. В. да отвори устата и да изплюе, ако има нещо. В същото време той се обърна и тръгна да бяга. Хванах го отзад, викнах на Н. и Ш.: „задържахме го“, като приближавайки се Н. към него, В. с ръката замахна, не го удари в лицето, но му свали очилата, които изхвърчаха на тревата на 2-3 метра. След което бях ритнат в дясното коляно, свлекох се и си ударих или на асфалта, или на бордюра десния крак. В. се отскубна и се обърна в посока Смолян, продължи да бяга. Настигнахме го, беше свален на земята, и в същото време вече дойдоха Я. Х. и С. Р.. Опитвахме се да отворим устата на В., но той глътна, каквото имаше в устата, и от преглъщането започна да се задушава. Н. се обади на линейка, която дойде около 10-15 минути след подадения сигнал. Аз и Р. го вкарахме в линейката, там той

повърна, като в единия съд, в който повърна, имаше две топчета неопаковани, зелена маса, която впоследствие се оказа, че е наркотично вещество марихуана. След това беше транспортиран за МБАЛ-Смолян от колегата Я. Х. и С. Р.. Това е , което мога да кажа.

На въпроси от прокурора свидетелят К. отговори: Аз хванах подсъдимия отзад и той най-вероятно се опита да ме отблъсне, и в опита си да ме отблъсне ме изрита в десния крак. След този удар аз се свлекох напред и се ударих, но не мога да кажа дали е на асфалта, или на бордюра, защото това беше близо до бордюра, както е самото КПП разположено. В. тръгва в посока гр.Мадан, аз го хващам отзад и казвам на Н. и на Ш., че ще го задържаме. В момента, в който Н. идва към него, В. замахва с ръката странично и сваля очилата на Н.. И в опита си явно да се отскубне от мене, рита с крака назад и ме удря в коляното, и аз се свличам и падам, и се удрям или на асфалта, или в бордюра, т.е. и двамата бяхме прави по това време. След като аз паднах на земята, В. се обръща да бяха в обратната посока към гр.Смолян. За мен този удар беше целенасочен, за да се отърве от мен, аз така го почувствах, т.е. за да ме избута. Той се извъртя и тръгна вече в посока гр.Смолян. След удара аз изпуснах В.. Подсъдимия не е паднал на земята. След това вече беше свален на земята, когато го настигнахме втория път. Ударът, който ми нанесе подсъдимият, беше в областта на коляното на десния крак. При падането или на асфалта, или на бордюра, си нараних отново десния крак. Сигурно съм почувствал болка, но в този момент не съм я констатирал веднага заради адреналина, целта беше лицето да се задържи. После установих, че панталонът ми беше скъсан, и като вдигнах калеца нагоре видях, че целият панталон е окървавен. Още същата вечер отидох във ФСМП, там ми беше извършена промивка и превръзка. Не мога точно да кажа какво казаха медицинските лица за увреждането. Превързаха ме и ми дадоха мехлем.

На въпроси от адв.П. свидетелят отговори: Когато спряхме автобуса, ние се легитимирахме. Първо Н. се легитимира на водача и каза, че ще бъде извършена проверка, след което като влезнахме, аз си извадих служебната карта и я показвах в автобуса, легитимирахме се, че сме от криминална полиция при РУ-Мадан и заявих, че ще бъде извършена проверка. Първо разпоредихме на подсъдимия да си отвори устата, нямаше време да разпореждаме, че ще бъде задържан, устно му казахме да отвори устата. Това

беше извън автобуса, когато му извършихме проверка. Вследствие на това разпореждане той тръгна да бяга. На един метър от разстоянието, от което тръгна да бяга, аз хванах подсъдимия. Тогава извиках: „задържаме го“, и колегите се приближиха към мястото, на което аз го държах. В момента, в който аз го хванах, той продължаваше да се съпротивлява срещу опита да бъде задържан. Аз когато го държах, ние бяхме леко приведени напред, аз го държах през кръста нагоре, и усетих просто как ме рита в коляното, и се свличам. За да ме свали си беше силен ритник, нямам спомен как съм го усетил, но от самото падане трябва да е силен ритник.

На въпроси от адв.Р. свидетелят отговори: С. Н. се легитимира на водача, аз се легитимирах на пътниците в автобуса. Не помня дали конкретно сме се легитимирали на двете момчета, на които разпоредихме да слезнат. Показах си служебната карта при влизането в автобуса. Автобусът не беше голям, той е тип бус, и аз си вдигнах служебната карта с дясната ръка. Като влезнах в автобуса, застанах около метър по-назад от шофьора и си показах служебната карта. Двете момчета бяха на най-задната седалка. Аз лично не съм съставял протокол за извършената проверка. Аз не съм съставял протокол за обиск на двете момчета, които им беше разпоредено да слезнат от автобуса. Преди удара аз казах на подсъдимия два пъти да отвори устата, той вече се обърна и тръгна в посока гр.Мадан, аз направих една-две крачки, за да го стигна, той не тръгна нормално да ходи, а по-забързано. Не мога точно да кажа дали е тръгнал да бяга, но той забързано тръгна в посока гр.Мадан, и аз го хванах отзад. Първоначално когато го хващам, той спира, идва Н. от едната страна, подсъдимият замахва, сваля му очилата, мен ме рита, свличам се, той се отскубна и тръгва да бяга в обратната посока за гр.Смолян.

Подсъдимият В.: Нямам въпроси към свидетеля.

На въпроси от адв. П. свидетелят отговори: Когато установихме лицата в автобуса, ние познаваме лицата Д. В. и С. М., и им казахме да слезнат, да си вземат ако имат личен багаж в тях, и че ще им бъде извършена проверка. Д. В. и преди това сме го хващали с наркотици, оттам го познаваме, а С. М. беше направил едно унищожаване и повреждане, оттам го познаваме и него.

На въпрос от прокурора свидетелят отговори: И те ни познават като полицейски служители.

ПРИСТЪПИ СЕ към разпит на **свидетеля С. Н.**: Към момента работя в РУ-Мадан като Началник на участък Рудозем. Моля да бъдат прочетени показанията, дадени от мен на фаза досъдебно производство, поддържам тези показания. Минало е доста време, ще се наложи да си служа със стари записки. В момента имам донякъде спомен какво се случи */свидетелят използва бележки/*. На 30.05.2018 г. около 21.30 часа беше получена информация, че Д. В. и С. М. държат наркотични вещества. Аз се обадох на дежурния в РУ за осигуряване на служители, поисках съдействие. Около 10 часа вечерта заедно с колегите К. и Ш. тръгнахме към разклон „Черна“. Когато пристигнахме след около 10 минути, разпоредих на колегата Ш. да спира всички автомобили, които идват от гр.Смолян към гр.Мадан, и от с.Леска към гр.Мадан, това е другият главен път, който идва от гр.Кърджали. Около 22.30 часа от гр.Смолян се движеше автобус на фирма П. в посока от гр.Смолян към гр.Мадан. Колегата Ш. спря автобуса, като установихме, че вътре има около 5-6 човека, като също така вътре бяха и двете лица – Д. В. и С. М., които бяха на последната, задната седалка. Веднага се представихме, легитимирахме се със служебните карти, аз се легитимирах на водача, вътре в автобуса също се легитимирахме. Обяснихме им, че ще извършим проверка, като помолихме В. и М. да си вземат техния багаж и да слезнат от автобуса. Лицата слезнаха от автобуса с нас, като започнахме да извършваме проверка. Първоначално аз и колегата К. попитахме М. има ли забранени от закона вещества, той каза, че няма такива. Въпреки, че няма, ние го проверихме, извършихме му личен обиск, като се установи, че няма такива вещества. Нямам спомен чисто документално кой оформи самия протокол за обиск. След което пристъпихме към Д. В., първоначално го попитахме дали има нещо забранено. Той нищо не говореше, издаваше някакви звуци, но личеше, че има нещо в устата, явно затова не казваше нищо на нашите въпроси. К. каза, че му мирише на марихуана, но В. отново нищо не отговори, само издаваше едни по-скоро носови звуци. Аз започнах проверката на документите на В., бях се навел напред, но след като се изправих, виждайки, че в устата има нещо, казах на К., че В. има нещо в устата. Веднага му казахме да отвори устата, тогава В. рязко, подчертавам рязко, тръгна да бяга в посока предната част на автобуса. К. го хвана отзад, и В. започна яростно да се съпротивлява, дърпаше се, искаше да се освободи. Тогава К. поиска помощ

от мен и колегата Ш.. Колегата Ш. беше с полицейска униформа. Когато К. поиска помощ, тръгнахме с колегата Ш. да му окажем съдействие и да го задържим, при което подсъдимия замахна, доколкото си спомням с лявата ръка към мен, през това време К. го държеше. Мен не успя да ме удари, просто леко ме закачи, и по-скоро очилата ми закачи и те изхвъркнаха назад на няколко метра. След това В. вече в самото действие ритна с десния крак в дясното коляно колегата К., който падна и си удари крака, по-скоро доколкото си спомням на тротоара, защото от другата страна на тротоара има скат към реката надолу. След като К. падна на земята, В. успя да се отскубне от мен и Ш. и тръгна да бяга в посока гр.Смолян, т.е. може би няколко метра подминахме автобуса, отново го настигнахме, хванахме го. Подсъдимият не е падал на земята, не беше падал на земята до този момент. Когато вече го настигнахме и го хванахме, той продължи със съпротивата, като се дърпаше. Като го хванахме, може би секунди след това се сви на земята и вече се виждаше, че преглъща нещо, което е трудно за преглъщане. И в същото време вече пристигнаха колегите Я. Х. и С. Р. за оказване на съдействие. Отново поканихме, по-скоро разпоредихме В. да отвори устата, защото започна да се задушава от това, което го гълташе. Аз се обадох на дежурния в РУ да изпрати екип на спешна помощ. Може би след 15-20 минути дойде екипа на спешна помощ, тогава пристигна и лекар, като на този лекар В. каза, че е погълнал наркотично вещество. Виждаше се, че състоянието му не е добро, искаше да повърща, като колегите К. и Р. го качиха в линейката. Преди да тръгне линейката за гр.Смолян, подсъдимият повърна в линейката, като видяхме, че е повърнал две топчета зелена тревна маса, която е неопакувана. Това повърнатото си остана в линейката, която тръгна с колегите Х. и Р. за гр.Смолян. Разпоредих на колегите да запазят обстановката в линейката, без да пипат нищо от повърнатото от В. с цел да се запази местопроизшествието. В същото време се опасявах, че В. най-вероятно вече е погълнал някакви вещества, и затова линейката тръгна към болницата в гр.Смолян. Около 1.15 часа линейката пристигна пред районното управление, където се извършиха процесуални действия и това нещо е реагирало на марихуана. През това време с колегата К. ходихме и до спешната помощ в Мадан, където му беше оказана медицинска помощ на К., като му обработиха раната. След това се върнахме да си търся очилата и ги намерих на няколко метра от самото произшествие.

Зам. Районен прокурор: Нямам въпроси.

На въпроси от адв.П. свидетелят отговори : Познавам двете лица В. и М. преди случката, познавам ги не само служебно, а и като граждани, те живеяха в гр.Мадан, те и сега най-вероятно продължават да живеят в Мадан. Когато се качихме в автобуса, се легитимирахме със служебните си карти. Подсъдимият първо посегна към мене, а после нанесе удар на К. с крак. Това всичко беше с цел да осуети проверката, той искаше да се отърве, това е истината.

На въпроси от адв.Р. свидетелят отговори : Служебната карта съм я държал в ръката, когато се качих в автобуса я показах на шофьора, доколкото си спомням картата я обърнах и към пътниците. Първоначално в автобуса не беше осветено, доколкото си спомням имаше много леки светлини в почти целия автобус. Още с качването ни шофьорът включи светлините. Двете момчета бяха на последната седалка. Нямам спомен точно кой състави протокол за обиск. Нямам спомен точно дали е съставен протокол за извършената проверка, това може да се провери служебно. Според мен В. тръгна да бяга, защото това, което беше в устата, го изплаши, защото само той знаеше какво има в устата, защото той не искаше да отваря устата. Няколко пъти сме го поканили да отвори устата, разпоредено му е да отвори устата, но той не искаше и не си отвори устата. Колегата К. каза, че му мирише на марихуана, преди да започне подсъдимият да бяга. Няма как да си спомня дали В. чу думите на колегата К., че му мирише на марихуана, но със сигурност е чул това, което сме си коментирали. Доколкото си спомням, не е имало някакъв страничен шум, а подсъдимият беше близо до нас. Когато аз и колегата К. бяхме до подсъдимия В., колегата Ш. беше близо до нас, но не мога да определя точно като разстояние. Колегата Ш. имаше възможност да проследи цялата ситуация относно бягането на подсъдимия, както и нанесения удар с крак. Казах, че подсъдимият тръгна рязко да бяга, това е преди К. да го хване.

Подсъдимият В.: Нямам въпроси към свидетеля.

СВИДЕТЕЛЯТ се освободи от залата със съгласието на страните.

ПРИСТЪПИ СЕ към разпит на **свидетеля С. Ш.:** Работя в РУ-Мадан на длъжност „Младши автоконтрольор“. На 30.05.2018 г. бях в седмична почивка съгласно утвърден график в РУ-Мадан /свидетелят използва бележки/. Около 21.45 ч. бях уведомен по телефон, че е необходимо да окажа

съдействие на колегите от криминална полиция относно установяване и евентуално задържане на лице, което държи в себе си наркотични вещества. Незабавно се явих в РУ-Мадан, откъдето заедно с колегите Б. К. и С. Н. тръгнахме към разклон „Черна“. Бях уведомен от тях, че се търсят лицата Д. В. и С. М., за които имат данни, че държат наркотични вещества. Около 22.10 часа пристигнахме на разклон „Черна“, където трябваше да спираме всички пътуващи МПС-та в посока гр.Мадан. Около 22.35 часа в посока от гр.Смолян към гр.Мадан се движеше автобус на фирма П., който спряхме за проверка. Представих се на водача и поисках от него да отвори вратата, за да бъде извършена проверка. Колегите също се представиха, и след като беше отворена вратата, вече започнахме проверка на автобуса. При тази проверка колегите забелязаха двете лица и се насочиха към тях, разпоредиха им да си вземат личния багаж и да излезнат навън. Същите се подчиниха и излезнаха извън автобуса с багажа си. Н. и К. попитаха С. М. дали държи в себе си забранени вещества, при което той отрече, и същото бе потвърдено и от направения личен обиск. След това бе започнат обиск на Д. В., като също беше попитан дали държи в себе си забранени от закона вещества. Той не отговори, а само издаваше някакви звуци. Личеше, че има нещо в устата си, от което не може да говори. Колегата Н. проверяваше документите на В. и бе наведен напред. След като се изправи каза на К., че В. вероятно има нещо в устата си. В. видимо се изплаши от това нещо и тръгна да бяга в посока предната част на автобуса. К. го хвана за дрехите, всъщност отзад за дрехата го хвана, при което В. започна яростно да се съпротивлява. К. поиска помощ от мен и Н., за да бъде спрян и проверен. Тръгнахме към В., при което той замахна с лявата си ръка към Н., но не успя да го удари, само докосна лицето му, при което очилата на колегата Н. изхвъркнаха на някакво разстояние от него. След това В. с десния си крак ритна назад и удари в областта на дясното коляно колегата К., при което колегата се наведе напред, а В. го блъсна и К. падна на земята. В. продължи да се дърпа и да се опита да изблъска К. в посока стръмен скат, който се намира вдясно на автобуса. В. се отскубна от колегата К., тръгна да бяга към задната част на автобуса, като до този момент нямам спомен В. да е паднал на земята. К. вече се беше изправил и веднага тръгна към подсъдимия, а след него аз и Н.. На няколко метра от автобуса го хванахме, като В. продължаваше да се съпротивлява. Пътуващите в автобуса станаха свидетели на случващото се, тъй като се виждаше през прозорците.

През това време пристигнаха и колегите Х. и Р., които казаха на В. да отвори уста, но той отказваше. В. видимо започна да се задушава от преглътнатото, поради което Н. се обади на дежурния в РУ Мадан да се обади да бъде извикана линейка. След около 15-20 минути линейката пристигна с д-р Бисер Стоев на място. Пред него В. каза, че е глътнал наркотично вещество. Той видимо не беше добре, искаше да повърща. Стоев, К., Р. и В. се качиха в линейката, като В. повърна още преди линейката да потегли. В тоя съд, в който повърна се видя, че има две топчета зеленикава маса, която не мога да определя каква е, и след това тръгнаха в посока гр.Смолян В., Я. Х. и С. Р. с линейката.

Зам. Районен прокурор: Нямам въпроси.

Адв.П.: Нямам въпроси.

На въпроси от адв.Р. свидетелят отговори : Не сме употребявали сила да отворим устата на подсъдимия насила. Аз лично не съм употребявал сила да отворя устата на подсъдимия. Нямам спомен някой друг да е упражнявал сила да отвори устата на подсъдимия. Под задушаване нямам предвид, че има пристъп, опасен за живота. Това, което зависи от нас, сме извикали линейка. Не е спирал да диша по никое време, това са моите наблюдения, аз съм бил на място. Нямам спомен дали е съставен протокол за извършената проверка, все пак това е било преди 6 години. Аз първи се легитимирах на водача, аз бях с полицейска униформа, със стоп-палка е спрял автобуса. След като вече беше помолен водача да отвори вратата, колегите при влизане със служебни карти се легитимираха и те на всички, и на водача, и на пътниците. Аз имах пряка видимост, аз бях извън автобуса, не мога да съм сигурен дали бях от страната на шофьора, защото тръгнах и аз след колегите, за да бъде извършена проверката. Аз също влязох в автобуса. В автобуса бяхме аз, Б. К. и Н., аз влезнах последен. Ние не сме извеждали двете момчета, те си излезнаха самостоятелно, но ние ги помолихме да излезнат. Не помня дали излезнаха заедно или един по един. Логично е един по един да са излезнали, но нямам спомен. В обясненията казах по-рано на кого от двамата извършиха първо проверка, ако трябва пак ще го повторя - започна обиск на С. М., и след това на В..

Подсъдимият В.: Нямам въпроси към свидетеля.

ОСВОБОДИ СЕ СВИДЕТЕЛЯТ от залата със съгласието на страните.

ПРИСТЪПИ СЕ към разпит на **свидетеля Я. Х.:** Работа в ОД на МВР Смолян. */Свидетелят използва записки/* На 30.05.2028 г. около 21.30 часа в РУ-Мадан бе получена оперативна информация, че лицата Д. В. и С. М., и двамата от гр.Мадан, най-вероятно имат в себе си наркотични вещества и пътуват от гр.Пловдив към гр.Мадан. Нямахме яснота за вида на транспорта, с който пътуват. Около 22 часа в сградата на РУ-Мадан сформирахме две групи. Аз и колегата С. Р. се отправихме към изхода на гр.Мадан към гр.Златоград, а колегите С. Н., Б. К. и С. Ш. отидоха на разклон „Черна“. Около 22.35 часа на личния телефон ми се обади Н. и ме уведоми, че са спрели автобус, който идва от гр.Смолян към гр.Мадан, лицата В. и М. са вътре в автобуса, и помоли да отидем да им окажем съдействие, защото им оказват съпротива. След около 15 минути отидохме на мястото. Пристигайки там забелязахме автобуса, който беше спрял в посоката на движение от Смолян за Мадан в дясната страна на уширението. Забелязахме, че до задната част на автобуса до банката К. и Д. В. бяха на земята и двамата, В. се дърпаше, оказваше съпротива на К., К. го държеше от своя страна. Тогава на място колегата Н. се оплака, че му няма очилата, като му търсихме очилата отстрани на ската с фенери. Приближавайки се до колегите, чух колегите да казват на В. да си отвори устата, няколко пъти му казваха да си отвори устата. В. не говореше нищо, не отговаряше по никакъв начин. Виждаше се, че дъвче нещо в устата си, и се опитва да го преглътне, поради което започна да се задушава, имаше видимо зачервяване на лицето. Н. веднага уведоми дежурния в РУ да повика линейка. След около 15-20 минути дойде екип на ФСМП-Мадан. На екипа на спешна помощ В. каза, че е погълнал наркотично вещество. Не се чувстваше добре, повръщаше му се. Екипът на спешна помощ го качиха в линейката, като заедно с екипа се качиха К. и С. Р.. Малко по-късно от колегите разбрах, че В. е повърнал две топчета зеленикава тревна маса, а след това се установи, че трябва да бъде транспортиран с линейка до МБАЛ Смолян. Аз се качих при колегата С. Р., за да му окажа съдействие и транспортирахме лицето до МБАЛ Смолян. Вътре в линейката видях тези въпроси две топчета в тъмна на цвят кофа. Имаше и бяла на цвят медицинска подлога с други по-ситни парчета, не мога да посоча точен брой, зеленикави тревни маси. Наложих се лицето да бъде оставено в болницата в Смолян, колегата Р. остана при него. Аз запазих местопроизшествието с въпросните два съда - кофа и подлога, и заедно с колегите се върнах в РУ Мадан, където

беше извършен оглед. Вътре в РУ Мадан когато се прибрах, колегата К. се оплака и сподели, че на десния крак има нараняване. Той повдигна крачола и видях, че има синини и охлузвания. Той сподели, че тези наранявания са станали при случката, като впоследствие е усетил тези болки.

Зам. районен прокурор: Нямам въпроси.

Адв.П. свидетелят отговори: Нямам въпроси.

На въпроси от адв.Р. свидетелят отговори: Видях колегата К. и подсъдимия В. да се боричкат в близост до задната част на автобуса, извън автобуса, и двамата бяха на земята. Автобусът беше в посока от гр.Смолян за гр.Мадан, в уширението в дясната част. И двамата бяха от страната на банкета, задницата на автобуса е ориентирана в посока Смолян. Под боричкане имам предвид, че Д. В. оказваше съпротива, той искаше да се изправи и да се освободи, а К. го държеше на земята. В. мърдаше с цялото тяло, оказваше съпротива, движеше тялото си, а К. го държеше да не се изправи. Не мога точно да посоча позицията на тялото на К., и двамата сименяха позицията на тялото непрекъснато. Съпротивата от страна на подсъдимия беше докато го качим на линейката. След обаждането на колегата Н. линейката дойде след около 10-15 минути.

На въпроси от адв.П. свидетелят отговори: Когато отидохме на място забелязахме К. и подсъдимия на земята, Н. си търсеше очилата, а Ш. беше с готовност да окаже съдействие на колегата К..

Подсъдимия В.: Нямам въпроси към свидетеля.

ОСВОБОДИ СЕ СВИДЕТЕЛЯТ от залата със съгласието на страните.

В залата се явява призованият свидетел Е. Х. Д.

ПРИСТЪПИ СЕ към снемане на самоличност и разпит на свидетеля:

Е. Х. Д. – на 75 години, българин, български гражданин, женен, неосъждан, без родство с подсъдимия.

На свидетеля се разясни наказателната отговорност по чл.290 от НК. Свидателят обеща да говори истината.

СВИДЕТЕЛЯТ Е. Д. – Аз съм дал и преди показания, и си поддържам същите показания. Спомням си какво се случи. Пътувах от гр.Лъки с автобуса да се прибера в с.Средногорци. На разклона „Черна“ ни спря полиция, вътре нахлуха двама полицаи и изкараха навънка едно момче, то беше най-отзад.

Струваше ми се, че бяха униформени, отвън имаше полицейска кола. Когато влезнаха в автобуса, на пътниците не се представиха, че са полицаи, ние бяхме 2-3 пътници, отзад на последната седалка в автобуса имаше две момчета. Ние гледахме през прозореца какво става, имам предвид пътниците гледахме. Двама или трима полицаи бяха налегнали момчето на земята. Не си спомням какво казаха полицаите на това момче. После мисля, че и другото момче от задната седалка го изкараха, но не мога да си спомня със сигурност. Това момче, което го бяха налегнали, беше първото момче, което изкараха от автобуса.

Зам. районен прокурор: Нямам въпроси.

На въпроси от адв.П. свидетелят отговори: Чувах се звуци „стой, недей, недей ритай“, нещо такова, мисля, че полицаите са издавали тези звуци. Вътре в автобуса имаше слаба светлина. Отвън имаше улична светлина, но тя беше далеч от автобуса. Не съм видял някой да се гони. Аз стоях на втората седалка зад шофьора вляво. Полицаите не казаха нищо, отидоха на задната седалка и измъкнаха едно момче навън, хванаха го и го изкараха навън.

На въпроси от прокурора свидетелят отговори: Преди да го изкарат не разговаряха се него, хванаха го и го изкараха навън. Бяха двама полицаи, които го изкараха навън.

На въпроси от адв.Р. свидетелят отговори: В автобуса влязоха двама полицаи. Бяха униформени, с полицейски униформи. Отвън полицаите и момчето се боричкаха. То се чуваше, полицейските служители бяха върху момчето.

Подсъдимия В.: Нямам въпроси към свидетеля.

СВИДЕТЕЛЯТ Е. Д. – Не мога да разпозная момчето, което изкараха, не мога да го разпозная по физиономия, не мога да посоча дали в момента се намира в съдебната зала.

ОСВОБОДИ СЕ СВИДЕТЕЛЯТ със съгласието на страните.

ПРИСТЪПИ СЕ към разпит на **свидетеля Е. К.:** Аз се качих в автобуса от Устово, пътувах за гр.Мадан. На разклон „Черна“ ни спряха и ни направиха проверка. Показаха стоп-палка на шофьора и той спря, и му казаха да отвори вратите. Шофьорът отвори вратите. После само един полицаи

влезна и се огледа. Когато влезна, той се представи на шофьора, и на нас пътниците ни се представи. Аз не помня точно къде бях в автобуса, но възприех, че лицето, което се качи, се представи за полицаи. Единият полицаи каза на едното момче да слезе от автобуса. Две момчета пътуваха в този автобус, бяха на задната седалка. В автобуса се качи само един полицаи, и каза на едното момче да слезе. Момчето слезна от автобуса, то беше пътничко момче. Полицаяте провериха момчето, след което повикаха другото момче да слезе. То слезна от автобуса. Оттам нататък не знам какво са правили. Аз бях вътре в автобуса, чух някакви разговори, караници отвън, но за какво става въпрос не знам. Не помня какви думи са изречени в тези караници. Не съм видял какво се случва отвън. После видяхме, че дойде и линейката. Единия полицаи дойде и поиска личните карти на всички, записаха ни и ни освободиха. Не съм видял нито момчето да има агресивно поведение към полицаите, нито полицаите да имат агресивно поведение спрямо него.

Зам. районен прокурор: Нямам въпроси.

На въпроси от адв. П. свидетелят отговори: От автобуса не се виждаше нищо, навън беше тъмно. В автобуса имаше сини лампи, и не се виждаше нищо в автобуса.

Адв. Р.: Нямам въпроси.

Подсъдимия В.: Нямам въпроси към свидетеля.

Свидателят Е. К.: Това е момчето, което беше на задната седалка в автобуса с още едно момче. Това беше второто момче, което слезе от автобуса /свидателят посочи подсъдимия В./.

ОСВОБОДИ СЕ СВИДЕТЕЛЯТ със съгласието на страните

ПРИСТЪПИ СЕ към разпит на **свидателя К. Г.:** Не мога да кажа кога се случи, мисля, че беше преди 6-7 години. На разклон „Черна“ ме спряха за проверка, аз пътувах от гр.Пловдив за гр.Златоград с автобуса, аз управлявах автобуса. Спряха ни за проверка със стоп-палка и казаха, че извършват проверка и разпоредиха да отворя вратата. Аз отворих вратата и светнах плафоните, защото бяха леко намалени, по това време бяха пуснати на светлина за нощно време. Не помня дали се качиха лица в автобуса. Аз пуснах моето стъкло и говорех с полицейски служител, той ми се легитимира,

че е полицейски служител, видях му значката, не помня дали е бил с униформа. Не си спомням дали наблизко имаше патрулен автомобил. Не помня дали се качиха полицейски служители или са слезнали пътници, видях, че едно или две момчета слезнаха от автобуса. Не знам какво се е случило впоследствие, аз стоях вътре. Не мога да помня толкова време, придържам се към това, което съм казал при предното ми явяване. Имаше някаква разправия отвън, не съм видял удари, нито физическа саморазправа, не си спомням.

На въпроси от прокурора свидетелят отговори: Излизал съм пред автобуса да пуша. Слезнах от автобуса, след като ни повикаха да ни взимат обяснения. Видях, че дойде линейка на място, но не знам повече. Не си спомням дали са ме разпитвали в полицията. Не знам какво се е случило с момчето, след като дойде бърза помощ. Имаше линейка, и това беше. Не мога да кажа като време колко е продължила проверката. Не си спомням дали съм дал показания пред разследващ орган.

ЗАМ.РАЙОНЕН ПРОКУРОР – Тъй като свидетелят не си спомня дори да е разпитан в досъдебното производство, а същият е разпитван и е дал показания, които са обективирани в протокол от 14.09.2018 г., в които посочва конкретни факти и обстоятелства, които имат значение за разкриване на обективната истина, то моля да бъдат прочетени показанията му на осн. чл.281, ал.4, вр.с чл.281, ал.1, т.2, пр.2 от НПК, свидетелят твърди, че не си спомня, и моля в тази насока да бъдат прочетени неговите показания, които са посочени в съответния протокол, съставен в досъдебното производство.

АДВ.П. – Считам, че така направеното искане от прокурора е основателно, тъй като действително от изявленията на свидетеля става ясно, че същият не си спомня доста неща от момента на извършената проверка, поради което считам, че в случая са налице предпоставките на чл.281, ал.4, вр.чл.281, ал.1, т.2, пр.2 от НПК. Поради което ще Ви моля да уважите така направеното искане и да бъдат прочетени показанията, дадени от него в хода на досъдебното производство.

АДВ.Р. – Няма пречка да бъдат прочетени показанията.

ПОДСЪДИМИЯТ В. – Не желая да взема становище по искането.

СЪДЪТ НАМИРА, че са налице предпоставките по чл.281, ал.4, вр. чл.281, ал.1, т.2, пр.2 от НПК за прочитане на показанията на К. Р. Г., дадени

пред орган на досъдебното производство по ДП № 118/2018 г. по описа на РУ-Мадан и обективирани в протокол за разпит на свидетел от 14.09.2018 г., находящ се на л.106 от досъдебното производство, поради което съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ПРОЧИТА показанията на свидетеля К. Р. Г., дадени пред орган на досъдебното производство по ДП № 118/2018 г. по описа на РУ-Мадан и обективирани в протокол за разпит на свидетел от 14.09.2018 г., находящ се на л.106 от досъдебното производство.

СВИДЕТЕЛЯТ К. Г. – Поддържам дадените показания на досъдебното производство. Аз стоях вътре.

Адв.Пашалиев: Нямам въпроси към свидетеля.

Адв.Р.: Нямам въпроси.

Подсъдимият В.: Нямам въпроси.

ОСВОБОДИ СЕ СВИДЕТЕЛЯТ със съгласието на страните.

ПРИСТЪПИ СЕ към разпит на **свидетеля М. К.** – Аз съм шофьор на линейка, работя във ФСМП-Мадан. Бях нощна смяна, получи се обаждане на диспечера от тел.112, и ни пратиха на адрес за „Черна“. Като пристигнахме на адреса отбих линейката, полицаите бяха там. Медицинското лице слезна и аз слезнах, отворих вратата. До линейката момчето си дойде само, качиха се вътре медицинското лице и полицаия. Затворихме вратата, за да не се вижда навътре. Направен му беше преглед от медицинското лице. Качих се в линейката и го закарахме в гр.Смолян. Не си спомням когато отидохме на адреса, как бяха разположени лицата.

Зам. районен прокурор: Нямам въпроси.

Адв.П.: Нямам въпроси.

Адв.Р.: Нямам въпроси.

Подсъдимият В.: Нямам въпроси.

ОСВОБОДИ СЕ СВИДЕТЕЛЯТ със съгласието на страните.

ЗАМ.РАЙОНЕН ПРОКУРОР – По отношение на неявилият се за разпит в днешно с.з., посочен от обвинението свидетел С. М. предлагам на основание чл.281, ал.5, вр. ал.1, т.4 от НПК да бъдат прочетени показанията му, дадени в протокол за разпит от 25.01.2019 г. в досъдебното производство

в случай, че страните са съгласни с това мое искане.

СЪДЪТ РАЗЯСНЯВА на страните, че при даване на съгласие прочетените показания могат да се ползват при постановяване на присъдата.

АДВ.П. – Даваме съгласие.

АДВ.Р. – Няма съгласие от наша страна. Ние държим свидетелят да бъде разпитан в съдебно заседание, имаме конкретни въпроси към свидетеля.

ПОДСЪДИМИЯТ В. – Поддържам казаното от защитника ми.

СЪДЪТ НАМИРА, че не са налице предпоставките да бъдат прочетени показанията на свидетеля С. С. М. дадени на досъдебното производство по реда на чл.281, ал.5 от НПК, доколкото липсва съгласие от защитника и подсъдимия, поради което съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на прокурора за прочитане на показанията на свидетеля С. С. М. на осн. чл. 281, ал. 5 от НПК.

ЗАМ.РАЙОНЕН ПРОКУРОР – Нямам други искания по отношение на свидетеля. По отношение на вещото лице, аз не държа вещото лице да бъде разпитано в съдебно заседание, като предлагам да бъде прочетено заключението му в случай на съгласие на страните.

АДВ.П. – Придържам се към становището на държавното обвинение.

АДВ.Р. – С оглед дадените обяснения както на пострадалия, така и на свидетелите Н. и Ш., аз държа вещото лице да бъде разпитано в съдебно заседание, имаме уточняващи въпроси към него, които са от особена важност за нас, относно механизма на причиняване на телесното увреждане.

ПОДСЪДИМИЯТ В. – Поддържам казаното от защитника ми.

ЗАМ.РАЙОНЕН ПРОКУРОР – Нямам други доказателствени искания.

АДВ.П. – Нямам други доказателствени искания.

АДВ.Р. – Нямам други доказателствени искания.

СЪДЪТ НАМИРА, че делото следва да бъде отложено, като се направи опит за призоваване на неявилия се в днешното с.з. свидетел С. С. М., като за следващото съдебно заседание се призове и вещото лице д-р М. Б., с оглед на което съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОТЛАГА делото за **29.05.2024 г. от 14.00 часа**, за която дата и час страните са уведомени в с.з.

СВИДЕТЕЛЯТ С. С. М. да се призове чрез органите на ОЗ „Охрана“-Смолян.

ДА СЕ ИЗИСКА справка от РУ-Мадан относно пътуванията на свидетеля С. С. М. извън страната.

ДА СЕ ПРИЗОВЕ вещото лице д-р М. Б..

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, закрито в 13.00 часа.

Съдия при Районен съд – Мадан: _____

Секретар: _____